

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради юридичного факультету
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна,
протокол № 10 від 28 березня 2018 року*

ВЗ6 ВІД ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА – ДО ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ:

XIV Міжнародна наукова конференція молодих вчених та студентів, 27 квітня 2018 р., м. Харків: Збірник тез доповідей. – Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2018. – 761 с.

ISSN 2310-8665

Зважаючи на темпи життя, інформатизацію суспільства і дедалі зростаючу роль інформаційних технологій XIV Міжнародна конференція молодих вчених та студентів «Від громадянського суспільства – до правової держави», що ініційована юридичним факультетом Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна відбувається у рамках Internet-форуму. З огляду на важливість заходу, спрямованого на пропаганду освіти та науки серед молоді, а також актуальність заявленої загальної тематики, конференція сприятиме поглибленню досліджень проблем сучасної юридичної науки та становленню сучасного юриста з розвинутим самостійним мисленням, який здатен правильно аналізувати широке коло актуальних питань сьогоденного соціуму.

Усі учасники Internet-конференції та інші зацікавлені особи мають змогу безпосередньо спілкуватися з авторами розміщених публікацій за вказаними їх електронними адресами. До збірника увійшли тези студентів та молодих вчених, присвячених проблемам становлення громадянського суспільства і правової держави в Україні, які вміщують в себе наступні напрями: 1. Теорія та історія держави і права. Історія політичних і правових вчень. Філософія права. 2. Конституційне та муніципальне право. 3. Міжнародне право та право європейського союзу. 4. Цивільне право та сімейне право. Цивільний процес. 5. Кримінальне право. Кримінальне процесуальне право. Криміналістика. Криминологія. Кримінально-виконавче право. 6. Адміністративне право. Адміністративне процесуальне право. Митне та податкове право. 7. Трудове право та право соціального забезпечення. 8. Екологічне, земельне та аграрне право. 9. Фінансове право. Банківське право. 9. Господарське право та господарський процес. 11. Право інтелектуальної власності. Інформаційне право. 11 Проблеми протидії та стримування злочинності. Національна, регіональна та міжнародна безпека.

Редколегія: Т.Є. Кагановська, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України (головний редактор); М.В. Даньшин, д.ю.н., професор (заступник головного редактора); І.В. Венедіктова, д.ю.н., професор; О.О. Житний, д.ю.н., професор; Д.М. Лук'янець, д.ю.н., професор; Т.Л. Сироїд, д.ю.н., професор, М.М. Воронов, к.ю.н., доцент..

Адреса редколегії: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Інститут соціології, психології і права, юридичний факультет, майдан Свободи, 6, м. Харків 61022, т.: (057) 707-53-81. Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику.

Автори опублікованих матеріалів несуть відповідальність за їх зміст. Тези друкуються в авторській редакції.

ОРГКОМІТЕТ

Голова Оргкомітету – Кагановська Т.Є., декан юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України

Заступник голови Оргкомітету – Даньшин М.В., заступник декана юридичного факультету з наукової роботи Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор

Координатор Оргкомітету – Давиденко А.О., Голова Студентського наукового товариства юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

Помічники – Турчак М.В., заступник Голови Студентського наукового товариства юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна

Члени Оргкомітету:

Лук'янець Д.М., т.в.о. завідувача кафедри державно-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор

Венедіктова І.В., завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор

Воронов М.М., завідувач кафедри конституційного і муніципального права юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, кандидат юридичних наук, доцент

Сирій Т.Л., завідувач кафедри міжнародного та європейського права юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України

Житний О.О., завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор

1. Конституція України. Науково-практичний коментар. Вид. Право. 2011р.

2. Верховенство права як ціннісна складова демократії / О.С. Кабанець // Альманах права. – 2012. - С. 179-184.

3. Руднева О. Міжнародні стандарти прав людини та принцип верховенства права: до проблеми співвідношення правових явищ / О. Руднева // Юридична Україна. — 2012. — № 4 (112). — С. 15-19.

4. Принцип верховенства права як основа розвитку правової держави та громадянського суспільства / М.В. Денисюк // Альманах права. — 2012. — Вип. 3. — С. 152-155.

ПОЛІТИКО-ПРАВОВА РЕФОРМА ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ – ПРІОРИТЕТНЕ ЗАВДАННЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Рябець Катерина Анатоліївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
докторант кафедри парламентаризму та політичного менеджменту,
Національна академія державного управління при Президентові України,
e-mail: Rjabetz2017@gmail.com

Ключові слова: публічне управління, водне господарство, законодавство, реформа.

Розуміння водних ресурсів невичерпним джерелом призвело до виникнення водо-екологічної кризи в нашій державі, в результаті чого ми повсякденно почали відчувати проблеми пов'язані з їх кількістю та якістю. Залежність стану водних ресурсів від ефективного публічного управління є незаперечною.

Як свідчить досвід передових країн світу проводити ефективну водну політику в державі досить важко навіть за умов процвітаючої економіки. В основу її пріоритетних напрямків повинні покладатися дієві заходи спрямовані на створення збалансованої системи регулювання охорони вод та їх раціонального використання і відтворення, гарантування водо-екологічної безпеки. Їх виконання має базуватися на законодавчо визначеному

організаційному об'єднанні зусиль державних, місцевих органів, громадських об'єднань, що мають повноваження у сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів, на загальнодержавному та територіальному (місцевому) рівнях.

На сьогодні публічне управління у галузі водного господарства здійснюється низкою органів державного управління, органів місцевого самоврядування за участю громадських організацій. Зазначене має законодавчу регламентацію.

Насамперед необхідно відзначити конституційне закріплення ролі державного управління у галузі охорони, використання та відтворення водних ресурсів. Вона визначена у контексті екологічної безпеки та екологічної рівноваги та закріплена у ст. 16 Конституції України наступним формулюванням: «забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи – катастрофи планетарного масштабу та збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави» [1].

Своєю чергою, ст. 13 Водного кодексу України [2] визначає, що державне управління в галузі використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів здійснюється за басейновим принципом на основі державних, цільових, міждержавних та регіональних програм використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів, а також планів управління річковими басейнами. Вказане здійснюється Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, сільськими, селищними, міськими радами та їх виконавчими органами, районними, обласними радами, органами виконавчої влади та іншими державними органами відповідно до законодавства України.

Таким чином, законодавство регламентує основи діяльності органів публічного управління в сфері охорони, використання та відтворення водних ресурсів, що конкретизовані у галузевому водному законодавстві. Останнє безумовно потребує невідкладного удосконалення, оскільки сучасний стан

водних об'єктів негативно впливає на благополуччя нашого народу, його здоров'я і добробут, а також на стан економіки держави.

Розбудова демократичної, правової держави в Україні значною мірою залежить від того, наскільки ефективною і досконалою буде система нормативно-правових актів, що забезпечують регулювання та діяльність органів публічного управління в галузі водного господарства.

У цілому підставами неефективності публічного управління у водній сфері необхідно визначити недосконале: законодавство; фінансові та економічні механізми екологічного розвитку; правові та економічні механізми стимулювання запровадження екотехнологій. Подолання цих проблем лежить в основі адміністративної реформи, що нині впроваджується в Україні.

Зважаючи на викладене, необхідно зробити висновок, що публічне управління у водному господарстві в Україні знаходиться на стадії формування, оскільки воно з одного боку, не містить конкретних механізмів розв'язання існуючих проблем, а з іншого – не повною мірою враховує міжнародні сучасні здобутки та досвід.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України № 254к/96-ВР від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Водний кодекс України: Закон України від 6 червня 1995 року № 213/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 24. – Ст. 189.

ЄВРОПЕЙСЬКІ СПЕЦІАЛІЗОВАНІ УСТАНОВИ ПО БОРОТЬБІ З КІБЕРЗЛОЧИННІСТЮ

Санжаревський Максим Костянтинович,
Студент групи ЮМП-51 юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Ключові слова: агентство, безпека, злочинність, спеціалізовані інституції, протидія злочинності, правова допомога.

«Кримінальна відповідальність за службові зловживання»	486
Перетяцько Дар'я Андріївна	
«Проблеми взаємозв'язку кримінальної відповідальності судді (суддів) за постановлення завідомо неправосудного рішення із принципом незалежності суддів»	490
Перепьолкін Сергій Михайлович	
«Міжнародне співробітництво та судова допомога міжнародного кримінального суду»	494
Першин Олег Сергійович	
«Право дитини на громадянство: міжнародно-правовий аспект»	502
Підлісний Сергій Дмитрович	
«Щодо визначення змісту юрисдикції адміністративних судів»	506
Плескачова Владислава Сергіївна	
«Механізм захисту прав людини у Європейському Союзі»	510
Пономаренко Максим Юрійович	
«Сутність предмету та меж доказування у кримінальному процесі»	513
Радченко Олександр Іванович	
«Офіційне тлумачення закону у контексті удосконалення національного механізму захисту прав людини в Україні»	516
Ремньова Вікторія Олександрівна	
«Щодо питання захисту дітей у системах відправлення правосуддя: міжнародно-правовий аспект»	520
Роскошний Ілля Валерійович	
«Право на доступ до Інтернету в аспекті конституціоналізації інформаційного суспільства»	523
Ростовська К.В.	
«Антикорупційні стратегії: досвід зарубіжних країн»	527
Рубан Антон Вікторович	
«Актуальні питання діяльності слідчого щодо забезпечення прав неповнолітніх підозрюваних та обвинувачених на стадії досудового розслідування»	530
Рудень Дмитро Станіславович	
«Верховенство права як фундаментальна конституційна цінність для становлення правової державності в Україні»	535
Рябець Катерина Анатоліївна	
«Політико-правова реформа водного господарства України – пріоритетне завдання органів публічного управління»	540
Санжаревський Максим Костянтинівич	
«Європейські спеціалізовані установи по боротьбі з кіберзлочинністю»	542
Самаріна Софія	
«Щодо питання про правовий статус криптовалют та можливість визнання їх предметом шахрайства»	546
Самбор Микола Анатолійович	
«Кваліфікація адміністративних правопорушень: проблеми теорії та практики»	548
Саргсян Софія Левонівна	
«Особливості правового статусу жінки в ісламських суспільствах»	556
Свешніков Герман Дмитрович	
«Позитивна юридична відповідальність: поняття та сутність»	561
Свистун Анжеліка Юрїївна	
«Сучасний стан і перспективи забезпечення протидії та запобігання корупції в Україні»	563
Сердюк Лілія Миколаївна	
«Спільні риси та відмінності в конституційному регулюванні процедури імпичменту глави держави в Україні й нових державах Європи»	568
Серьогін Віталій Олександрович, Олійник Ярослава Валеріївна	